
Jarige Wim.

Ik ken een „grooten” jongen,
Hij is drie jaar geweest.
Dat was op zijn verjaardag
Eens echt een heerlijk feest!

Al 's morgens in de vroege,
Kwam Zusje voor zijn bed;
Zij riep zoiets van „teere”*)
En danste van de pret.

Zij gaf hem iets heel prachtigs:
Een groote lange zweep.
Wim zei: „Nu ga ik rijden!”
En òf ze dat begreep!

Toen kwam ook Moeder binnen,
Met baby-broer, dien schat, —
En raad eens wat die kleuter
In 't kleine handje had?

Een zwaantje, dat kon zwemmen
En drijven in het bad!
Het mooist er van vond Wim nog
Dat hij 't van broertje had.

Want dat *die* wat kon geven
Dat had hij nooit gedacht. —
Toen werden de twee oudsten
In 't groote bed gebracht.

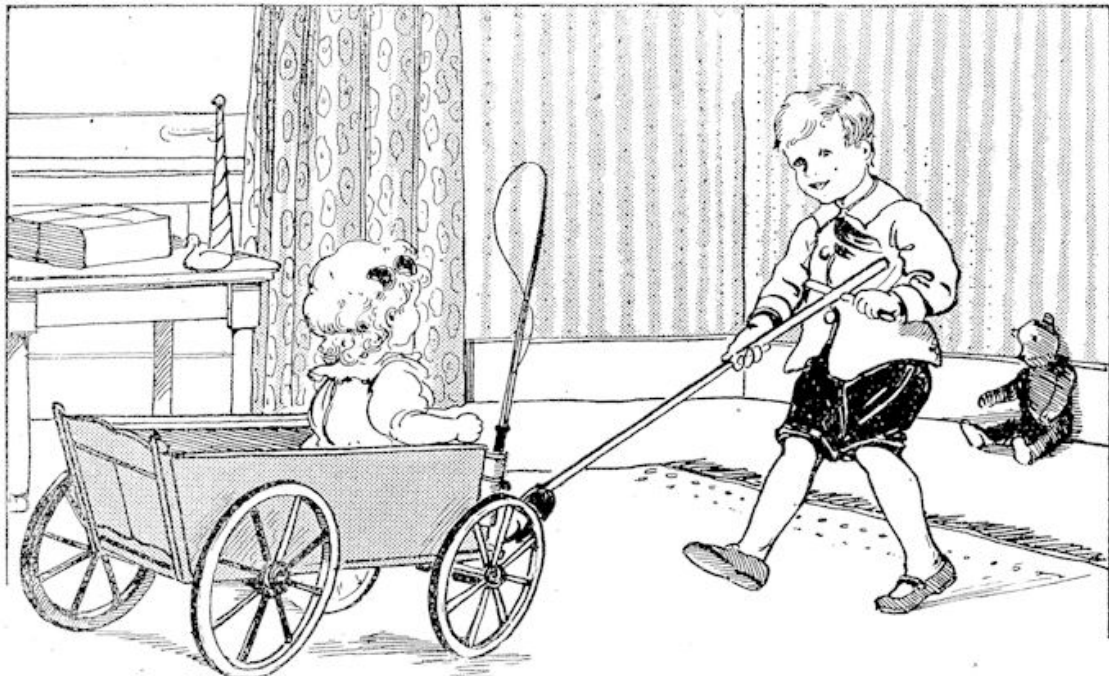
*) Feliciteeren.

Ze stoeiden er met Vader
Wim kreeg nòg meer cadeaux,
De post bracht aan 't ontbijt hem
Een groote grijze doos.

Die zat vol heerlijkheden:
Een toeter en een plaat,
Een doos om mee te bouwen
En ook nog chocolaad.

En eind'lijk kwam het mooiste,
Iets dat op wielen ging;
Een wagen voor twee kinders, —
Het was een prachtig ding.

Dat noemde Wim zijn rijtuig,
Hij nam zijn Zusje mee.
Zijn zweep past' in den koker,
Wat reed hij rijk er mee!

Hij moest wel 's middags slapen,
Maar daarna was 't weer pret.
Aan tafel werd hij feest'lijk
Aan 't bovineind gezet.

Wat werd daar aangedragen?!
Een mooie groote taart
Met middenop *drie* lichtjes,
Die was voor 't laatst bewaard.

Wim ging meteen aan 't blazen
En Vader stak weer aan;
Maar toen z' aan 't smullen gingen
Was die pret weer gedaan.

Een, twee, drie kaarsjes brandden,
Want Wimmie was *drie* jaar.
Is Zusje gauw ook jarig,
Dan zijn 't *twee* kaarsjes maar.

Die heerlijke verjaardag
Kwam eind'lijk aan een end.
Hij werd moe van 't genieten,
Die groote jaar'ge vent.

Hij kon niet meer bedenken,
Wat 't heerlijkst was geweest,
Want alles was zoo prettig,
De heele dag één feest.

Toch — toen hij zou gaan slapen
Zocht hij gauw Teddy-beer;
Die was al lang z'n makker,
Hoe lang wist hij niet meer.

Al vóór zijn eersten jaardag
Had Wim dat lieve beest,
Ze waren trouwe vriendjes
Van heel klein af geweest.

Hij kneep z'n ouwe beertje
Eens stevig in zijn arm,
En dekte hem toen onder,
Dan lag hij lekker warm.

Al 't mooie, nieuwe speelgoed
Was wel heel „veeslijk fijn”,
Maar niets kon er toch *liever*
Dan 't oude beertje zijn!

E. PALMA.

